

eiXamplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Les Corts

Febrer 2025 - Número 54

Editorial

UN NOU FULL DE RUTA

Del 15 al 19 de gener els socis de l'assemblea van votar i aprovar, de forma telemàtica, el nou full de ruta pels propers anys. El document va rebre el suport del 83% dels votants.

La presentació del nou full de ruta, es va fer en un acte el 25 de gener a l'Ateneu Barcelonès. Al llarg de l'acte diferents secretaris van exposar, no només els aspectes més destacats del seu contingut, sinó també els detalls de la seva elaboració i procés de votació.

Catalunya ha d'anar a un nou embat amb l'estat espanyol per a la proclamació unilateral de la República Catalana. Així s'afirma en el nou Full de Ruta que els socis de l'ANC acaben d'aprovar.

Per aconseguir-ho cal que els patriotes catalans escometin una mobilització in crescendo per arribar a una nova finestra d'oportunitat que faci possible l'exercici del dret a l'autodeterminació.

La naturalesa de l'estat espanyol es caracteritza per la necessitat i la voluntat d'espoliar Catalunya i també la resta dels Països Catalans. Això és així sigui quin sigui el govern que hi hagi a Madrid. I els partits catalans no semblen capaços de reaccionar davant d'això. La seva gesticulació fins ara no ha aconseguit cap correcció mínimament significativa. Sembla ben bé que en tinguin prou d'ocupar una poltrona al Congreso.

El Full de Ruta proposa d'utilitzar tots els conflictes provocats per l'espoliació i el mal govern de Madrid. Cal reaccionar fent front a les agressions a la llengua catalana i al nostre model educatiu, a la vergonya que representa el mal funcionament ancestral de rodalies, al incompliment de la llei de dependència precisament per la manca de recursos econòmics. De la sanitat només cal recordar el que ells mateixos han dit: "les hemos destrozado el sistema sanitario". Mobilització permanent front aquestes agressions.

L'Assemblea treballarà per cercar la unitat del moviment independentista, fent forta la societat civil per regenerar la democràcia a Catalunya, influint en els partits polítics independentistes per a què assumeixin les seves responsabilitats, començant per les eleccions municipals i en tots els altres embats electorals, ha de procurar ocupar tots els espais de poder de la societat civil, com les cambres de comerç i els col·legis professionals per exemple, afavorint el consum a les empreses de proximitat en front del IBEX 35. Tot plegat tenint en compte la necessitat d'internacionalitzar el conflicte amb l'estat espanyol aprofitant la seva mala qualitat democràtica.

Lluís Llach a la cloenda de l'acte del full de ruta

L'ANC fa honor al seu compromís i als seus objectius fundacionals.

El president de l'Assemblea, Lluís Llach, va resumir en dues frases la raó de ser de l'Assemblea: "NO HI HA MANERA D'ARREGLAR ELS PROBLEMES SOCIALS SI NO ARREGLEM ELS PROBLEMES NACIONALS".

"ÉS INAJORNABLE LA NOSTRA INDEPENDÈNCIA PER LES AMENACES SOBRE LA NOSTRA SUPERVIVÈNCIA COM A NACIÓ AVANÇADA. NOMÉS SOBREVIVIRAN LES NACIONS QUE SIGUIN INDEPENDENTS.

La guerra bruta contra l'independentisme. El *catalangate*

Presentació de la Sentinel Alliance

Amb el telèfon a la butxaca n'hi ha prou per vigilar-te. Així doncs, la democràcia comença a morir a les nostres butxaques!

Recentment TV3 ha presentat el magnífic documental **Infiltrats**, fruit de tres anys de recerques per part de la revista independent "Directa", on es revela una de les moltes formes de guerra bruta que l'Estat ha fet servir per enfonsar l'independentisme: la infiltració de policies en moviments socials.

Poques setmanes abans, a finals de novembre del 2024, l'Ateneu barcelonès va acollir la presentació de la primera associació de víctimes del **Catalangate**, l'anglicisme referit a l'espionatge de l'Estat contra 65 independentistes, destapat el maig del 2022 a nivell internacional. És el cas més extens de ciberespionatge documentat, tant pel que fa al nombre de víctimes com també a la durada temporal, que va del 2015 al 2022. La presentació d'aquesta associació, la Sentinel Alliance, va coincidir amb l'estrena del film *Surveilled* a la plataforma Max a tot el món, produït i protagonitzat pel periodista **Ronan Farrow**, que revela i denuncia els abusos de l'Estat espanyol contra l'independentisme català amb l'espionatge en massa de polítics, activistes, advocats, periodistes i professionals de més àmbits.

Val a dir que, fins ara, ni el Parlament espanyol ni la Comissió del Parlament europeu han tirat endavant cap de les denúncies dels implicats, tot esperant que passi el temps i caigui en l'oblit.

Aquesta introducció ve a tomb per explicar el perquè de la creació de **la Sentinel Alliance**, nom de l'associació sense ànim de lucre, creada per a desemmascarar l'amenaça de l'Estat amb l'espionatge informàtic, introduint programari que infectava els iPhones o androids dels espiaats.

La presentació de l'entitat la van fer l'emprenedor activista i inversor **Joan Arús**, president del grup, i l'advocat **Xavier Muñoz** amb gran assistència de públic.

Van justificar la seva creació per l'ús abusiu que fan els estats d'unes tecnologies destinades exclusivament a perseguir grans delictes criminals que poden fer perillar l'estabilitat política i social d'un país. Aquest poder no té la supervisió adequada i es converteix en una amenaça global. Autocràcies corruptes com Grècia, Hongria, Polònia, Xipre, Espanya...l'han fet servir amb l'excusa de la seguretat nacional i altres conceptes com terrorisme, pau pública, ordre internacional, **posant en risc drets fonamentals** com, la privacitat, el judici just, la llibertat d'expressió, la relació client-advocat, etc.

Resumim els seus objectius són: a) combatre l'abús del programari espia per part dels estats, b) presentar una querella criminal contra el CNI, contra la Guàrdia Civil, contra el fabricant del programari **Pegasus**, NSO Group, i contra una altra empresa, també israeliana, **Candiru**. Serà la primera querella de víctimes del *Catalangate* que també anirà contra aquesta darrera companyia, i tot apunta que l'Estat espanyol va comprar un programari espia tan perillós com Pegasus o més.

NSO Group Pegasus i Candiru són israelianes i els seus programaris espia només es venen als estats. Tanmateix NSO no podia espia mòbils americans per acords haguts entre EEUU i Israel.

L'advocat del grup Xavier Muñoz, expert en delictes informàtics, va explicar que els seus clients (tots els empresaris informàtics que han d'exercir la seva vida laboral fora del país i que van ser espiaats per la causa del Tsunami democràtic entre el 2019-2020 : Xavier Vives, Joan Matamala, Elies Campos, Joan Baylina, Joan Arús, Pau Escrich...) volen interposar la querella criminal davant l'Audiència Nacional espanyola **amb la finalitat de perseguir els delictes informàtics i promoure la**

democràcia digital per garantir els drets dels votants.

Sentinel Alliance s'està ampliant a totes les víctimes del ciberespionatge a escala internacional (en són més de 600, de moment) per tenir més força i aconseguir canvis reguladors en aquesta àrea.

Les víctimes del *Catallangate* protagonistes del film *Surveilled*: l'investigador **Elies Campo**,

l'ex-eurodiputat d'ERC **Jordi Solé** i l'empresari i activista gironí **Joan Matamala**, juntament amb l'ex-presidenta de l'ANC **Elisenda Paluzie**, també víctima de l'espionatge amb Pegasus, van participar en un col·loqui per parlar dels seus casos, de l'impacte del film i de les conseqüències polítiques i judicials de l'escàndol. El col·loqui el va moderar el periodista **Josep Casulleras Nualart**, cap de redacció de VilaWeb.

► PINZELADES D'ECONOMIA

Els tributs de Catalunya

És ben coneguda la vella estratègia de girar qual-sevol argument en contra de l'adversari. Els espanyols ens tenen a nosaltres els catalans com a adversaris permanents. Per això, utilitzaran qualsevol cosa que fem per atribuir-nos tots els mals.

Si la Generalitat no fes ús de la seva esquifida autonomia tributària i no hagués creat cap tribut, els mitjans ens acusarien de victimisme per manca de finançament, mentre que totes les altres comunitats autònomes s'han espavilat i n'han creat.

Hi ha moltes maneres de presentar els números. Quan convé dir que la Generalitat crea molts tributs, es compara amb la resta de comunitats autònomes. Així es veu que Catalunya, que som el 19% del PIB espanyol, recaptem el 35% en tributs propis (*La Vanguardia*). Dades presentades així serveixen perquè els mitjans que tots sabem diguin que Catalunya és «el país de los sablazos», i que es creen tributs per a finançar «la corrupció» i «el procés».

Desmuntarem aquests arguments amb dues senzilles observacions. Primera: ¿De quins imports estem parlant?

Els tributs creats per la Generalitat són menys de l'u per cent del total que paguem els catalans. Concretament, el 0,67%.

La resta són: el 7,37% d'impostos que ens ha cedit l'Estat. Són impostos que han existit sempre. Anteriorment a l'estat de les autonomies. Comuns, amb petites variants, a tots els Estats moderns: successions, donacions, patrimoni, transmissions patrimonials...

El restant 92% els recapta l'Estat i en fa el que vol, que és tornar-los a Catalunya, o no.

Tributs a Catalunya 2023

	Meur	%
Total recaptat	58.222	100,00
Total tributs estatals	53.544	91,97
IRPF	23.789	40,86
Societats	7.304	12,54
IVA	18.571	31,90
Hidrocarburs	1.138	1,96
Tràfic exterior	1.111	1,91
Resta tributs estatals	1.630	2,80
Tributs cedits	4.289	7,37
Tributs de la Generalitat	389	0,67
Tributs de la Generalitat	389	100,00
Instal·lacions incideixen medi ambient	201	51,64
Turisme	90	23,08
Emissions CO2 vehicles	43	11,03
Begudes ensucrades	30	7,69
Grans establiments comercials	12	3,01
Altres mediambientals	7	1,77
Gravamen protecció civil	4	1,05
Habitatges buits	2	0,63
Actius no productius d'empreses	1	0,17

Font: <https://www.idescat.cat/indicadors/?id=aec&n=15658>

¿Us sembla, doncs, que és la Generalitat qui fa de Catalunya «el país de los sablazos»?

La segona observació és: ¿En què consisteixen els tributs creats per la Generalitat?

Els tributs són un instrument al servei de les polítiques. La principal política que afavoreixen els tributs és redistribuir la riquesa. La resta de polítiques haurien de consistir en encarir activitats perjudicials. Els països amb menys impostos són els ultraliberals, on les desigualtats són més grans i les activitats perjudicials tenen més llibertat.

Mireu al quadre annex què graven els tributs creats per la Generalitat. Gairebé tots graven activitats que

convé contenir. I mireu quant recapten. Són quantitats molt petites: no tenen un efecte recaptatori sinó simplement dissuassori.

Bon nombre d'aquests tributs són destinats a empreses. Per tant, si sou una persona física, mai no els haureu de pagar. I si, essent una persona física, us sentiu víctima d'un «sablazo», potser si-

gui perquè hauríeu de moderar l'activitat que el motiva.

Us volíem afegir un altre argument a favor dels tributs que ha creat la Generalitat, que és compensar el dèficit fiscal que patim. Però no ho podem fer, perquè ¿què són 389 milions d'euros anuals comparats amb els 20.000 milions que ens espolien?

▶ EL BATEC DEL BARRI

Petits herois de les Corts

Òmnium i CLLC organitzen cada anys, des de ja en fa quatre, els premis Magalí de poesia. Sempre es proposa un tema que fa referència al barri.

Aquest any hem proposat que els concursants escriguin sobre la VAGA DELS NENS DE LES CRISTALLERIES PLANELL que es va produir ara fa 100 anys (el 1925). Donar a conèixer el fet i veure-li tota la poesia que puguem serà un repte interessant.

Les Cristalleries eren una fàbrica important en la producció de làmpades. Tenia entre els seus

Cal presentar un poema sota el tema:
"Centenari de la vaga dels nens. Cristalleries Planell, 1925"

Abans del **dos de febrer** envieu el poema a:
CLLC.Corporatiu@gmail.com

Consulta les bases a: <https://goo.su/tbZPuQ>

Organitza:

treballadors una seixantena d'infants entre els 9 i els 12 anys. L'explotació era doble, per infants i per obrers i per uns salaris miserables. Ells havien d'entrar una hora abans, sense cobrar-la, per obrir la fàbrica, escombrar les deixalles del dia anterior i encendre les calderes. Aquest fet va ser el detonant que alguns dels més grans proposessin fer una vaga per a demanar el cobrament d'aquesta hora. Van aturar la fàbrica. Va durar unes tres setmanes. Van haver de lluitar contra l'empresa, contra els sindicats (que no els reconeixien) i contra els pares que proposaven aguantar i callar.

Però es va aconseguir cobrar l'hora i posar al punt de mira la gent més jove, ja que van saber aguantar la negociació fins al final i mostrar que tenien criteri i sentit de la responsabilitat. En Francesc Pedra ve ser un nen eixerit d'11 anys que va liderar els fets i animar els companys. Després va dedicar tota la vida la defensa dels valors humans i sobretot als drets de les persones. Allistat al front republicà, es va haver d'exiliar i va ser presoner a un camp de concentració nazi. Va aconseguir tornar i recuperar el seu antic ofici.

Exiliat a causa de la guerra va tornar i va acabar els seus dies com a lluitador infatigable.

Més informació a: <https://www.google.com/ga-search?q=vaga%20dels%20nens%20cristalleris&source=sh/x/gs/m2/5#fpstate=ive&vld=cid:ed-9f8e18,vid:qSX866ZrPOc,st:0>

Anunciem que aquest any 2025, l'acte de Lliurament dels Premis de Poesia Magalí el farem el dia 23 de març. Serà un acte d'art literari per la lectura dels poemes que rebin algun guardó. Els acompanyarem amb pintures sobre el tema triat enguany i cançons o música diversa. Hi haurà també un aperitiu com a cloenda. Us hi esperem.

El preu d'un bon servei de salut pública

La salut pública és un dels pilars de l'estat del benestar.

La nostra societat sol creure que tenir una bona salut significa no patir cap malaltia, o tenir-la ben controlada, però és un concepte molt més complex.

El 1948, la Organització Mundial de la Salut (OMS) va definir la salut com un estat de complet benestar físic, mental i social, i no només de manca de malalties.

Però, què passa quan apareix una malaltia?, que tots volem la millor assistència en el temps més curt possible. I resulta que això costa diners i molts. La nostra societat, per ara, és molt privilegiada perquè es pot permetre una salut pública, universal i de prou qualitat, que no ha de deixar ningú sense atenció mèdica i sanitària, però repetim, això costa molts diners.

L'any 1981 l'estat espanyol va transferir l'INSALUD a la Generalitat de Catalunya, i el 1990 es va aprovar la llei d'Ordenació Sanitària amb l'objectiu de crear un sistema sanitari públic, equitatiu, eficient i sostenible, per garantir l'atenció sanitària de cobertura pública, integral i de qualitat a tots els ciutadans de Catalunya. La infraestructura existent per aconseguir-ho comprèn 892 centres, incloent 71 hospitals, 420 centres d'atenció primària, 142 centres socio-sanitaris i 259 dispositius de salut mental.

El darrer pressupost de la Generalitat aprovat pel parlament el 2023, va destinar 11.708 milions d'eu-

ros, que el 2024 es va incrementar a 12.132 milions €, sense que es conegui encara quin serà pel 2025. Aquesta quantitat correspon al 27,8% del pressupost total.

Cal saber que segons informa la pàgina web de l'entitat internacional Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), l'any 2022 els índex de despesa sanitària pública de Catalunya sobre el PIB (6,3%) estaven per sota dels d'Espanya (7,2%). En canvi si ens referim a la despesa sanitària privada a Catalunya era del 2,2%. Segurament molta gent, amb capacitat de fer-ho, busca en l'assistència privada els serveis que no li proporciona la pública. Malgrat tot quan el mateix any 2022 es compara la despesa sanitària basada en els indicadors de salut, seguim per sota de Espanya (9,7% versus 8,6%).

Ara bé, quines són les deficiències que pateix la sanitat pública a Catalunya?

1. Manca de personal sanitari, tant de metges com d'infermeres. Estimacions recents consideren que a Catalunya falten 20.000 infermeres per assolir una mitjana equiparable a la de la UE.

2. Sobrecàrrega de treball del personal sanitari, com a conseqüència de la carència de professionals.

3. Retribució econòmica insuficient pels professionals, que fa que molts optin per marxar a altres països europeus on s'ofereixen millors condicions laborals i de retribució.

4. Desigualtat territorial en l'assistència als serveis sanitaris en les zones rurals i menys poblades. En aquestes zones les infraestructures solen ser antigues i dotades de menys equips i el difícil accés a la població no permet una bona atenció.

5. Encariment de l'atenció mèdica motivada pel alt cost de les noves tecnologies i l'elevat cost dels medicaments nous.

Aquesta situació afecta la qualitat i l'equitat de l'atenció mèdica, a més, tenint en compte l'envelliment de la població que cada cop necessita més intervenció sanitària. Aquestes dificultats que passa crònicament la sanitat pública es tradueixen en llargues cues d'espera per visitar-se, i per intervencions quirúrgiques, urgències hospitalàries saturades, traves per visitar-se amb els especialistes, substitució de la visita presencial per trucades telefòniques (que a vegades ni tant sol fa el metge), visites ambulatories presencials excessivament limitades en el temps (menys de 10 minut per pacient), restricció en la recepta d'alguns medicaments, etc. Òbviament això es tradueix per malestar d'amdós implicats pacient i metge.

Aquestes deficiències poden ser resoltes o millorades amb un increment important dels recursos econòmics, però aquí entrem en la mare dels ous: el dèficit fiscal crònic que pateix Catalunya, del qual ja hem parlat abastament (Eixamplem N.º 47, març 2024).

Catalunya és un contribuent net de l'estat espanyol, ja que paga més en impostos del que rep en recursos. Els saldos fiscals, que els diferents *gobiernos de Espanya* volen ocultar, mostren que el dèficit fiscal ha estat entre el 8,5 % i el 9,8% del PIB, que representa uns 22.000.000 d'euros o sigui, que cada persona que viu al nostre país apor-

Manifestació d'infermeres (Foto: VilaWeb)

ta 229 euros al mes sense rebre res a canvi. Segur que amb aquests diners, que no recuperem, una part important podrien anar a reforçar el sector sanitari (i l'educació, la formació, els serveis socials i tot el que puguem pensar)

El dèficit fiscal és culpable de molts dels problemes que pateix la sanitat catalana. És segur que amb la independència del nostre país podríem administrar molts més recursos econòmics per millorar l'estat del benestar.

Però això no ho és tot, hi ha un altre factor: qui pren les decisions finals en temes de salut.

La supeditació als interessos de l'estat impedeix que Catalunya sigui sobirana per decidir, per exemple, el nombre d'estudiants de medicina i infermeria que entren a les universitats. Tampoc podem decidir quin ha de ser el nombre de metges MIR (Metge Intern Resident) que s'especialitzen en els hospitals catalans. Ara és el Ministeri de Sanitat espanyol qui determina les places que ens arribaran.

Només amb la independència política podem aconseguir la capacitat de decidir quina sanitat volem pel nostre país i com distribuïrem els nostres recursos.

NOTÍCIES BREUS

LA CASA ORSOLA

L'Esquerra de l'Eixample està patint un procés de substitució de la població, que expulsa els veïns de la casa Orsola (Calabria, 137) per la pujada del nou lloguer, que multiplica per tres els preus vàlids abans de la compra de tot l'edifici per un fons d'inversió. El desnonament s'ha aturat de moment, a causa de la gran mobilització de veïns, sindicats i

associacions. La casa Orsola està esdevenint un símbol. Fa pocs dies l'Ajuntament de Barcelona i la Fundació Habitat 3 han comprat l'edifici per evitar els desnonaments. A l'Eixample és calcula que hi ha més edificis amb la mateixa situació, com la casa de la papallona, al carrer de Llançà.

50 ANIVERSARI DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE L'ESQUERRA DE L'EIXAMPLE

Enguany es celebra el 50è aniversari d'aquesta associació, que es va crear quan encara vivia el dictador. No us perdeu l'exposició recopilatori dels fets més importants que van canviar l'Esquerra de l'Eixample amb l'impuls de l'AAVVEE i dels veïns.

Si consulteu la pàgina web de l'Associació podreu participar dels actes de celebració que, durant el 2025, es celebraran a diversos indrets del barri, que podreu visitar.

E-mail: avvee2013@gmail.com Telèfon: 934532879 Adreça: Calàbria, 262.

Acte d'inauguració del 50è Aniversari de l'Associació de Veïns i Veïnes de l'Esquerra de l'Eixample

Dilluns 3 de febrer de 2025, a les 19.30 h a La Villarroel, carrer de Villarroel, 87 de Barcelona

Inscriu-t'hi!

CONFERÈNCIES AL PASSATGE PELLICER

Els Amics del Passatge Pellicer (Passatge Lluís Pellicer, 21) han programat diverses conferències sobre temes d'interès general que podeu consultar a la llista. Totes les conferències es celebren a les 19:30. Els assistents podran aprofundir, si així ho volen, amb els llibres suggerits. No us ho perdeu (Entrada gratuïta)

UN PASSATGE DE LLIBRES

Els Amics del Passatge Lluís Pellicer us convidem, l'últim dimecres de cada mes, de gener a juny de 2025, a les 19:30h a escoltar els autors i les autores presentant les seves obres

Passatge Lluís Pellicer, 21 (08036 BCN)

Amics del passatge

Lluís Pellicer

31/01/24 **Renovables: l'energia de la llibertat**

Ramon Tremosa, Jaume Morron i Manel Torrent activen el debat d'un gran tema: l'energia verda. La seva aposta té la virtut d'un coneixement profund de les renovables, de l'activitat en altres països europeus i de les potencialitats i les mancances, les contradiccions i la inactivitat del nostre país.

28/02/24 **Referèndums. Una immersió ràpida**

El politòleg i professor Jaume López ha publicat el llibre Referèndums. Una immersió ràpida (Tibidabo Edicions) en què analitza aquesta eina de democràcia directa, les seves repercussions i com s'utilitzen en diversos països del món, també a Espanya.

27/03/24 **En fi, és la guerra**

Pere Pubill deixa que les cartes del seu avi parlin per si soles i que el lector revisqui la tràgica vida del front i de la rereguarda d'aquells dies, la realitat de la Guerra Civil. Una realitat d'angoixa, por, ràbia, coratge, esperança, desesperança, fred, calor, pluja o vent.

24/04/24 **Energies renovables. Una immersió**

Manel Torrent s'ha marcat com a objectiu aproximar les energies renovables a la ciutadania, explicar-ne les diverses fonts i donant pistes sobre com implantar-les a casa per esdevenir, cadascú, part activa de la transició energètica. Divulgació i rigor tècnic a parts iguals.

29/05/24 **Un àngel cruel**

L'Edgar Cotes ens recorda que els fantasmes més esgarrifosos són aquells que duem dins. Passada la pandèmia, una família amb dos fills adolescents cerca la calma marxant de la ciutat de Barcelona cap un poble de les terres de ponent. Terror sobrenatural protagonitzat per gent corrent.

26/06/24 **Un punt blau a la Mediterrània**

La novel·la d'Eva Espinet ens submergeix en l'amor de joventut entre una catalana i un alemany nazi a la Costa Brava republicana i el retrobament d'aquest amor seixanta anys després. El text transportarà al lector a un Palamós desconegut i desaparegut a partir d'una relació truncada pel tràgic destí de la història.

▶ LA NOSTRA CULTURA, LA NOSTRA LLENGUA

I si parlem de llengua?

- ⊙ Sabíeu que l'Estatut preveu una sèrie de mesures que regulen l'ús de la llengua en l'àmbit de la justícia?
- ⊙ Sabíeu que, per regla general, la legislació reconeix el dret del ciutadà a triar la llengua que fa servir davant de jutges i tribunals?
- ⊙ Sabíeu que, tot i així, el coneixement de la llengua catalana per part del personal judicial és només un mer mèrit i no pas una obligació?
- ⊙ Sabíeu que, a partir d'aquesta situació jurídica, el Departament de Justícia respon això, entre altres coses, a la pregunta:

Quina competència en llengua catalana ha de tenir el personal judicial?

Amb aquesta regulació, doncs, i deixant de banda altres situacions més específiques, les eines mitjançant les quals es perfila i es materialitza la competència en llengua catalana del personal judicial és, per una banda, el reconeixement d'un mèrit lingüístic esmentat i, per l'altra, la formació en català que rebí aquest personal. En aquest sentit, el Departament de Justícia ha fet un gran esforç formatiu que s'ha concretat en una millora en el volum de personal capacitat per a expressar-se en llengua catalana. Tot i això, tenint en compte la voluntarietat de l'acreditació i de l'aprenentatge, encara hi ha força personal que no té aquest nivell "adequat i suficient" i en els cossos amb més responsabilitats dins l'Administració de justícia aquesta competència és més baixa. Aquests factors dificulten la resposta als drets lingüístics de la ciutadania i distorsionen la capacitat de l'òrgan judicial de donar resposta en català.

<https://justicia.gencat.cat/ca/departament/llengua/catala-administracio-justicia/drets-usos-linguistics/us-catala/>

Des de l'any 1976 La Bressola treballa per una escolarització en català a la Catalunya Nord, i gràcies al teu donatiu podrà reafirmar la seva tasca

Les escoles de La Bressola perillèn perquè l'alcalde de Perpinyà és d'ultradreta i no es favorable al coneixement d'una llengua catalana i ha retirat tot el suport econòmic.

Trobareu tota la informació i com col·laborar-hi a:

Amicsbressola.cat

Gran Via de les Corts Catalanes, 592

Telèfon: 935 181 855

